

# Đầu Hè, Trại Bốn Mùa

*(Ban Nhà Bếp Ra Khơi, trại tháng 5-2011)*

Những ngày cuối tháng năm gia đình Ra Khơi thật bận rộn trong việc làm và đầy náo nức trong lòng, chuẩn bị cho những ngày trại đầu hè sắp tới trong dịp lễ Chiến Sĩ Trận Vong của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

Vẫn công việc như bao năm qua, chúng tôi xung phong làm “chuyên viên nhà bếp”, thực đơn, chia nhau đi chợ, chuẩn bị dụng cụ trại cho các em... và chuẩn bị lên đường. Đường dài hơn 4 tiếng lái xe (không xa lắm, chỉ vừa vừa để cạn túi vì tiền xăng), thời tiết thì sẽ không ấm, miền bắc Cali vẫn đầy hăm dọa gió mưa, nhiều người chắc ngại vì đường xa và băng giá, điều kiện sức khỏe không cho phép... nên tạm ở nhà, hẹn kỳ sau sẽ cùng nhau cắm trại.



Vượt 231 dặm đường, qua nhiều xa lộ rồi cũng đến đất trại, phong cảnh hữu tình, đất trại đầy đủ tiện nghi, nhất là mỗi gia đình và mỗi đội HDS đều có một căn “biệt thự” riêng nho nhỏ, khỏi phải dựng túp lều vải, phải chịu cảnh gió Tây lạnh lùng. Trời đổ mưa, lạnh, nhưng lúc này mọi người thấy ấm hay sao mà người nào cũng mở nụ cười dù môi cười không dấu được cái tái lạnh mang đến từ đất trời! thiện tai, thiện tai!



**Tuyết Trắng Đông Về**

**Đông Xám:** Vì không cần dựng túp lều vải nên mọi người thật rảnh tay, dựng ngay khu nhà bếp dã chiến, trời mưa đá lưa thưa, rồi giờ cơm trưa đến, bánh mì chả lụa, bữa trưa cố hữu của LĐ mỗi khi nhập trại. Ban nhà bếp chúng tôi vừa chuẩn bị xong khu làm việc (thiện), Trại trưởng Kim Trinh cho lệnh tập hợp trại sinh làm lễ chào cờ khai mạc trại với câu chuyện dưới cờ đầy ý nghĩa để khuyến khích tinh đồng đội. Kỳ này cũng vui thật vì có LĐ bạn, Lạc Việt Sacto, cùng tham gia, hình như để sẻ chia cái giá lạnh với Ra Khôi, cảm ơn Lạc Việt Sacto thật nhiều nhé!. Thủ tục khai mạc xong, chúng trở về vị trí riêng mình, chuẩn bị cơm chiều. Trời lạnh nhưng nhờ có nước nóng để làm bếp nên rửa rau, rửa chén... không làm khổ những đôi tay “ngọc ngà” của chúng tôi. Cơm chiều xong, mấy tiên nữ nhà mình dưới sự hướng dẫn của Tiên Cúc, xúm nhau lại nấu chè trôi nước, trôi nước vừa sôi thì tuyết rơi trắng xóa, mặt người nào cũng rạng rỡ nụ cười, máy ảnh chụp lia lịa, thế là mùa Đông đến, lũ trẻ cũng vang tiếng cười đùa dưới vùng hoa trắng xinh xinh. Đêm lạnh kinh khủng, vòng lửa liên miên cháy sáng, chè nóng, cháo ấm..., vẫn thấy lạnh, lạnh và lạnh vô cùng.



**Mặt nước hồ Thu - Những người phu khiêng “kiệu cưới”**

**Thu Vàng:** Buổi mai thức dậy “nhìn quanh đời mình, chưa thấy bình minh”, trời trong một chút, tuyết thôi rơi, mưa quên đổ, hiu hiu vài ngọn gió Thu về, vài chiếc lá vàng rơi, xin xa lia cành, mặt trời còn chút thẹn thùng nên chưa lộ dạng, mặt hồ phẳng lặng, bữa sáng đậm bạc với chả lụa kho dưa mắm bên cạnh tô cháo trắng rất quê hương, (còn cháo gà sót lại từ tối qua nữa chứ), bà con tận tình thương thức để nghe hồn rạo rực trong gió Thu về. Các em thì cứ theo chương trình mà vững tiến, chúng tôi thì y sao bởn cũ, chuẩn bị bữa cơm trưa, cũng nôi cơm canh bốc khói, Hoa Tranh công chúa, và các tiên nữ khác vẫn đưa tay ngọc ngà rửa chén, rửa rau... mắt vẫn ướt, môi vẫn tươi như thuở làm học trò.



### Như Ngày Tết Đến

**Xuân Hồng:** Như ngày Tết đến, có chút nắng hồng, khu nấu ăn nhộn nhịp hẳn lên vì các em chuẩn bị trở tài thi đua nấu nướng, thế là “Xuân đã về, Xuân đã về...” Tuy thiếu áo đỏ, áo xanh nhưng nhìn những khuôn mặt rạng tươi, ai cũng có cái cảm giác áp áp dưới nắng xuân hồng, dù là “tà dương” hay “mộ địa”, chắc khó mà quên cái kỷ niệm êm đềm này. Có vài giọt mưa xuân ngấn ngấn, rồi cũng qua đi nhường lại nơi này cho hồn xuân rộng mở. Tiếng cười vui rộn ràng, tình thương yêu loài người nhẹ nhàng rót cho nhau. Nhớ mãi, nhất là “câu chuyện đầu xuân” của anh Tuấn Sâm: “*Xin thông báo: bà xã yêu dấu của tui bị đi lạc, ai tìm được xin giữ dùm luôn, sẽ hậu tạ; ... hu hu hu...*”.



**Hạ Đỏ:** Ngày cuối của trại trời âm hẳn lên như mùa hè sắp đến. Cuộc vui nào mà chẳng đến lúc chia tay! Anh chị em cùng nhau dọn dẹp, trả camp Lassen lại cho ai đó, chúng ta ra về với nhiều kỷ niệm buồn vui, ấm lạnh; và ít ra vẫn còn trong ta đã hưởng đủ bốn mùa dù chỉ xảy ra trong ba ngày trại, phải vậy không hề các anh chị em thân mến?.